

Byrådsmedlem

██████████
██████████
██████████

28 MAJ 1997

2. kommunekontor
1997/1110/671-1
FGA

I:\fga\villads4.brw

2) - 5) se bagest

De har ved brev af 8. januar 1996 rettet henvendelse til Indenrigsministeriet vedrørende Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amts udtalelse i anledning af Deres klage af 30. marts 1995 over, at Struer Kommunes økonomiudvalg har besluttet at betale et advokatsalær på 62.155 kr. til advokatfirmaet Steffensen og Horstmann, Viborg, for bistand i forbindelse med anlæggelse af retssager om mangler i Struer Ungdomskollegiums ejendom.

Sagens baggrund:

Den 30. september 1991 anmeldte advokatfirmaet Søren Smith Knudsen som administrator for den selvejende institution Struer Ungdomskollegium til Byggeskadefonden en række skader, som formodedes at hidrøre fra ombygning af kollegiets ejendom. I december 1991 kontaktede kollegiets administrator advokatfirmaet Steffensen og Horstmann, der indvilligede i at føre eventuelle sager om mangler i ejendommen.

Den 23. december 1992 anmodede Struer Kommunes økonomiudvalg Bygge- og Boligstyrelsen om tilsagn om ydelsesstøtte og garanti på 800.000 kr. til istandsættelse af Struer Ungdomskollegium. Bygge- og Boligstyrelsen meddelte den 18. juni 1993 en beløbsramme på 800.000 kr. til støtte efter § 73 b, stk. 1, i lov om boligbyggeri. Bygge- og Boligstyrelsen tilbagekaldte imidlertid den 9. august 1993 den meddelte beløbsramme. Struer Kommunes økonomiudvalg traf herefter på et møde den 24. august 1993 beslutning om at anbefale likvidation af kollegiet.

Ved brev af 14. september 1993 meddelte kollegiets administrator, at kollegiets bestyrelse havde besluttet at fortsat drift kun skete, hvis Struer Kommune stillede sikkerhed herfor.

Ved møde den 28. september 1993 besluttede økonomiudvalget, at udvalget ikke ønskede at stille kommunal sikkerhed for driften af kollegiet.

Den 6. oktober 1993 besluttede kollegiets bestyrelse at "befuld- mægtige kommunen i enhver henseende vedrørende institutionens drift, idet bestyrelsen trækker sit mandat. Der gives generel- fuldmagt til Struer Kommune, idet institutionen for tiden har et driftsunderskud og - må det forudses - ikke fremover vil kunne honorere sine forpligtelser, efterhånden som disse forfalder".

Ved brev af 20. oktober 1993 meddelte kollegiets administrator herefter denne beslutning til kommunen, ligesom administrator anmodede om kommunens stillingtagen til bl.a., hvad der skulle foretages i relation til nogle verserende retssager om mangler i ejendommen. På dette tidspunkt havde advokatfirmaet Steffensen og Horstmann ydet arbejde for ca. 10.000 kr. i denne sammenhæng.

Det fremgår af notat af 26. oktober 1993 udarbejdet af Struer Kommunes økonomiafdeling, at sagen blev drøftet telefonisk med Bygge- og Boligstyrelsen, og at styrelsen i denne sammenhæng oplyste, at Struer Kommune som tilsynsmyndighed havde pligt til at sikre driften af institutionen, indtil der forelå en afkla- ring fra Bygge- og Boligstyrelsen om eventuel likvidation af institutionen.

Økonomiudvalget besluttede den 26. oktober 1993 ikke på daværen- de tidspunkt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt de verserende sager om mangler skulle videreføres.

Den 29. oktober 1993 meddelte advokat [REDACTED] [REDACTED] fra advo- katfirmaet Steffensen og Horstmann til kollegiets administrator, at advokatfirmaet havde et positivt udlæg på 3.149,70 kr. og anmodede om a'contohonorar på 15.000 kr.

Struer Kommunes økonomiudvalg behandlede herefter i møde den 23. november 1993 en række spørgsmål vedrørende ungdomskollegiet, herunder en anmodning fra kollegiets administrator om stillingtagen til betaling af ovennævnte advokatregning. Det fremgår af beslutningsprotokollen, at økonomiudvalget bl.a. besluttede, at "advokatregningen betales".

Struer Kommune meddelte herefter ved brev af 26. november 1993 kollegiets administrator bl.a., at "advokatregning vedrørende mangelsagen må betales".

På et møde den 22. december 1993 mellem Struer Kommune og Bygge- og Boligstyrelsen kunne styrelsen ikke tiltræde, at der blev indgivet konkursbegæring, hvorfor styrelsen pålagde kommunen at rette henvendelse til Realkredit Danmark A/S med henblik på afklaring af selskabets eventuelle medvirken til sikring af institutionens fortsatte drift.

Efter mødet optog kommunen i januar 1994 forhandlinger med Realkredit Danmark A/S, og det aftaltes, at selskabet skulle foretage en foreløbig vurdering af mangelsagen. Hvis der herefter var grundlag for at fortsætte, ville Struer Kommune og Realkredit Danmark A/S dele udgifterne med halvdelen til hver. Denne aftale blev den 1. februar 1994 tiltrådt af økonomiudvalget.

Ved brev af 21. februar 1994 til kollegiets administrator meddelte advokatfirmaet Steffensen og Horstmann, at man havde drøftet en sag, som kollegiet havde anlagt mod hovedentreprenøren ved kollegiets ombygning, med Realkredit Danmark A/S, der var af den opfattelse, at sagen skulle hæves, og at advokatfirmaet var af samme opfattelse.

Den 1. marts 1994 besluttede økonomiudvalget at hæve sagen. Ved skrivelse af 14. marts 1994 anmodede økonomiudvalget advokatfirmaet Steffensen og Horstmann om at foretage det fornødne med henblik på at afslutte sagen.

Den 14. marts 1994 meddelte advokatfirmaet Steffensen og Horstmann til Realkredit Danmark A/S og Struer Kommune, at en sag mod de arkitektfirmaer, der havde fungeret som totalrådgivere ved ombygning af kollegiet, tillige burde hæves.

Ved brev af 19. juli 1994 til Struer Kommune meddelte advokatfirmaet, at sagen mod hovedentreprenøren var hævet, og at sagen mod arkitektfirmaerne ville blive forsøgt hævet omkostningsfrit.

Ved brev af 29. august 1994 til Struer Kommune anbefalede advokatfirmaet, at der blev indgået forlig om sagsomkostningerne i sagen mod arkitektfirmaerne.

Den 6. september 1994 tiltrådte økonomiudvalget, at der i overensstemmelse med advokatens anbefaling blev indgået forlig.

Den 17. oktober 1994 fremsendte advokatfirmaet Steffensen og Horstmann en regning på 62.154,70 kr. til kommunen for varetagelse af sagen siden den 19. december 1991.

Den 7. december 1994 meddelte kollegiets administrator til kommunen, at kollegiet ikke havde likviditet til at afholde beløbet, og administrator anmodede kommunen oplyse, om kommunen ville stille midler til rådighed.

Efter først den 20. december 1994 at have besluttet ikke at stille midler til rådighed, traf økonomiudvalget den 17. januar 1995 efter rådgivning fra bl.a. kommunaldirektøren beslutning om at betale regningen.

Kollegiets bestyrelse fremsendte ved brev af 18. januar 1995 til skifteretten begæring om konkursbehandling af den selvejende institution.

Den 30. marts 1995 rettede De henvendelse til Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt, idet De ønskede at klage over økonomiudvalgets ovennævnte beslutning af 17. januar 1995.

I anledning af Deres henvendelse anmodede tilsynsrådet den 21. april 1995 Struer Byråd om en udtalelse til brug for rådets vurdering af sagen.

Ved brev af 20. september 1995 til tilsynsrådet oplyste Struer Byråd bl.a. følgende:

"Byrådet er enig med Bygge- og Boligstyrelsen i, at Kommunen ikke i kraft af at være tilsynsførende er forpligtet til at betale ungdomskollegiets udgifter.

Bygge- og Boligstyrelsen har imidlertid i forbindelse med bestyrelsens tilbagetræden oplyst, at Byrådet i denne situation var forpligtet til at påtage sig ansvaret for institutionens videre drift, indtil der med Bygge- og Boligstyrelsen var opnået enighed om en evt. indgivelse af konkursbegæring...

På baggrund af ovenstående - samt det forhold, at kommunen siden overtagelse af bestyrelsesansvaret for institutionen, bl.a. foranlediget af tilkendegivelser fra Bygge- og Boligstyrelsen, har fundet sig forpligtet til at forfølge alle muligheder for institutionens videreførelse og herunder også muligheden for at gøre ansvar gældende overfor hovedentreprenør og totalrådgiver - har man anset sig for både berettiget og forpligtet til at afholde udgifterne i forbindelse hermed".

Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt behandlede sagen i et møde den 13. december 1995, hvor rådet vedtog at udtale bl.a. følgende:

"Det er antaget i praksis, at der ikke kan ydes støtte til enkeltpersoner - fysiske eller juridiske - uden lovhjemmel. Betingelsen for, at kommunen har været berettiget til at betale advokatsalæret til advokatfirmaet Steffensen og Horstmann, Viborg, er, at der har været et lovgrundlag, et retskrav eller en kommunal interesse, som kan begrunde det.

Af Bygge- og Boligstyrelsens skrivelse af 3. august 1995 fremgår, at det er styrelsens opfattelse, at der ikke i Boligministeriets lovebekendtgørelse nr. 484 af 7. juni 1994 om boligbyggeri eller de i medfør heraf udstedte administrative forskrifter er fastsat regler, hvorefter kommunen som tilsynsmyndighed for Struer Ungdomskollegium er forpligtet til at betale ungdomskollegiets udgifter, herunder udgiften til advokatsalæret vedrørende mangelsagen.

Hvorvidt kommunen er berettiget til at betale advokatsalæret er et spørgsmål om, hvad kommunen kan i henhold til kommunalfullmagtsreglerne.

Tilsynsrådet finder ud fra en samlet vurdering af hele sagens forløb og de enkelte dispositioner ikke, at kommunen har haft et retsgrundlag i form af en klar retlig forpligtelse over for

advokaten til at betale for andet end det, kommunen direkte har anmodet advokaten om, nemlig at lukke sagen. Det synes tvivlsomt, om kommunen har haft en lovlig interesse i at afholde udgiften til advokatsalær på et tidspunkt, hvor det lå klart, at ungdomskollegiet ikke kunne fortsætte. Det forhold, at Bygge- og Boligstyrelsen ikke har kunnet tiltræde, at der blev indgivet konkursbegæring, men pålagde kommunen at søge afklaret, hvorvidt institutionen kunne fortsætte, og at styrelsen har meddelt byrådet, at kommunen, efter at institutionens bestyrelse havde nedlagt sine mandater, var forpligtet til at påtage sig ansvaret for den videre drift, taler i hvert fald med nogen vægt for, at kommunen med en vis ret kunne anse sig som berettiget til at betale advokatudgifterne.

Efter styrelseslovens § 61, stk. 3 og 4, kan tilsynsmyndigheden anlægge erstatningssag mod et kommunalbestyrelsesmedlem, der er ansvarlig for, at kommunen er påført et tab...

Det er fast antaget i praksis, at betingelsen for, at der kan iværksættes sådanne sanktioner er, at der er den fornødne klarhed med hensyn til, at den pågældende er ansvarlig...

...

På økonomiudvalgets møde den 17. januar 1995 blev sagen behandlet igen, efter at advokatens skrivelse af 6. januar 1995 havde været forelagt kommunens jurist. Forvaltningen foreslog, at da advokaten var antaget af kollegiet og ikke af kommunen, skulle kravet indgå i konkursboet, altså at kommunen ikke skulle betale.

Økonomiudvalget vedtog imidlertid på kommunaldirektørens anbefaling at betale.

Det antages, jfr. kapitel III punkt 3.4.5 i betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret, at hvis der foreligger en redegørelse eller indstilling fra forvaltningen, kan medlemmerne af det pågældende kommunalpolitiske organ normalt lægge denne til grund, og de vil kun kunne ifalde ansvar, hvis det er oplagt, at redegørelsen er forkert eller mangelfuld.

I denne sag har økonomiudvalget i samme møde fået modsatrettede anbefalinger fra økonomisk forvaltning og kommunaldirektøren.

Det er tilsynsrådets opfattelse, at økonomiudvalgets medlemmer ikke ved at følge rådgivningen fra kommunens øverste embedsmand har handlet klart ansvarspådragende, uanset at økonomisk forvaltning rådede i modsat retning.

Herefter og idet det som ovenfor nævnt er et tvivlsomt spørgsmål, om kommunen har været berettiget til at betale advokatsalæret, finder tilsynsrådet ikke grundlag for at drage økonomiudvalgets medlemmer personligt til ansvar".

Efter Deres henvendelse til Indenrigsministeriet anmodede ministeriet tilsynsrådet om en udtalelse. Tilsynsrådet meddelte ved brev af 13. februar 1996 ikke at have yderligere bemærkninger i sagen.

Indenrigsministeriet anmodede endvidere Bygge- og Boligstyrelsen om en vejledende udtalelse om sagen, herunder hvorvidt Struer Kommunes betaling af det i sagen omhandlede advokatsalær er hjemlet i den lovgivning, som henhører under Bygge- og Boligstyrelsen.

Bygge- og Boligstyrelsen har i brev af 17. juni 1996 til Indenrigsministeriet bl.a. oplyst,

"...at der ikke efter den dagældende lovbekendtgørelse nr. 484 af 7.6.1994 om boligbyggeri eller de i medfør heraf udstedte administrative forskrifter er fastsat regler, hvorefter kommunen som tilsynsmyndighed for kollegiet er forpligtet til at betale ungdomskollegiets udgifter, herunder udgiften til advokatsalæret vedrørende mangelssagen.

Styrelsen kan oplyse, at der heller ikke er nogen regler i boligbyggeriloven, der forhindrer kommunen i at betale advokatsalæret".

Indenrigsministeriet skal på baggrund af ovenstående udtale følgende:

Indenrigsministeriet skal indledningsvis udtale, at det tilsyn, som de kommunale tilsynsmyndigheder udøver over for kommunerne, er retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligtretlige retsgrundsætninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 615 af 18. juli 1995).

Indenrigsministeriet kan således ikke tage stilling til spørgsmål om hensigtsmæssigheden af en kommunes dispositioner, men alene til spørgsmålet om dispositionens lovlighed.

De kommunale tilsynsmyndigheders tilsyn omfatter endvidere kun den lovgivning, der særligt retter sig til kommunerne og

offentlige myndigheder, og ikke den lovgivning, der gælder både for offentlige myndigheder og private. Tilsynet omfatter således ikke privatretlige spørgsmål.

Indenrigsministeriet kan som følge heraf ikke tage stilling til, om Struer Kommune har været privatretligt forpligtet til at betale det pågældende advokatsalær.

Indenrigsministeriet er ikke almindelig klageinstans i forhold til tilsynsrådene, men ministeriet fører tilsyn med, at tilsynsrådene ikke tilsidesætter lovgivningen, og at tilsynsrådernes udtalelse ikke er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag, jf. § 61 a i lov om kommunernes styrelse.

Lov om boligbyggeri, jf. lovbekendtgørelse af nr. 688 af 4. august 1995, indeholdt på tidspunktet for kommunens beslutning om betaling af den i sagen omhandlede advokatregning bl.a. følgende bestemmelser:

"§ 18. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med de almennyttige boligselskaber efter regler, der fastsættes af boligministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe sådanne forholdsregler, som skønnes nødvendige for at sikre en forsvarlig drift af selskabet og dets afdelinger i overensstemmelse med de regler, der er fastsat herfor. Kommunalbestyrelsen kan herunder udpege en forretningsfører til midlertidigt at overtage selskabets administration.

...

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde udpege en forretningsfører, der midlertidigt varetager de funktioner i boligselskabet eller i en af selskabets afdelinger, som i henhold til selskabets vedtægter er tillagt selskabets og afdelingens ledelse.

...

Kapitel 11. Boliger for unge under uddannelse m.fl.

§ 67. ...

Stk. 2. Kommunalbestyrelse kan på statens vegne give tilsagn om ydelsesstøtte til opførelse af boliger for unge under uddannelse og andre unge med et særligt behov derfor, hvortil ydes indekslån.

...

§ 69. De i § 67 nævnte boliger kan tilvejebringes ved:

- 1) integration i almennyttigt boligbyggeri, hvortil der ydes støtte i medfør af § 48,
- 2) erhvervelse og ombygning af eksisterende ejendomme,
- 3) ombygning af eksisterende ejendomme eller
- 4) nybyggeri.

...

§ 74. Kommunalbestyrelsen kan give tilsagn om kommunalt tilskud, lån eller garanti til ungdomsboliger, der er tilvejebragt efter § 69, jf § 67, såfremt kommunal støtte skønnes at være påkrævet for ungdomsboligernes videreførelse.

§ 75. Boligministeren fastsætter nærmere regler om organisation og beboerindflydelse i ungdomsboliger som nævnt i § 67, stk. 1.

§ 76. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med de i § 75 nævnte boliger efter regler, der fastsættes af boligministeren. Bestemmelsen i § 18, stk. 2, 5 og 6 finder tilsvarende anvendelse".

Det bemærkes, at lov om boligbyggeri er ophævet ved ikrafttræden den 1. januar 1997 af lov nr. 374 af 22. maj 1996 om almene boliger m.v., dog bortset fra (bl.a.) bestemmelsen i lov om boligbyggeri § 74.

I bemærkningerne i det til grund for bestemmelsen i § 74, stk. 1, liggende lovforslag er bl.a. anført følgende:

"Navnlig på baggrund af Ungbo-sagen har Boligministeriet taget de gældende regler for driften af og tilsynet med selvejende ungdomsboliginstitutioner op til mere principiel overvejelse. Udgangspunktet for disse overvejelser har været, at der tilsyneladende blandt såvel institutionsbestyrelser og forretningsførere som tilsynsførende kommunalbestyrelser kan have været en vis usikkerhed om indhold og omfang af de gældende ansvars- og tilsynsregler på ungdomsboligområdet, herunder ansvarsfordelingen mellem institutionsbestyrelser, forretningsførere og kommunalbestyrelser. Endvidere har kommunalbestyrelserne efter gældende regler kun begrænsede muligheder for at sikre en forsvarlig drift af institutioner, der er kommet i økonomiske vanskeligheder. Det er herved også taget i betragtning, at kommunernes begrænsede økonomiske engagement i de eksisterende ungdomsboliger i sig selv kan være en hindring for at sikre et effektivt kommunalt tilsyn.

...

Samtidig må institutionsbestyrelsen og kommunalbestyrelsen have nogle muligheder for at gribe ind i tide over for økonomiske problemer i institutionerne, og det må sikres at institutionsbestyrelserne og kommunalbestyrelserne så tidligt som muligt

bliver bekendt med uregelmæssigheder ved driften og derved hurtigt kan gribe ind. Hvis der alligevel opstår økonomiske problemer, f.eks. driftsunderskud og lejetab, må der gives kommunalbestyrelserne nogle redskaber, som kan forbedre forudsætningerne for en fortsat økonomisk forsvarlig drift af institutionerne.

...

Der foreslås tilvejebragt lovhjemmel for, at de kommuner, der måtte ønske det, kan yde støtte til ungdomsboliger, hvis dette skønnes påkrævet for ungdomsboligernes videreførelse. Denne støtte kan efter kommunalbestyrelsens valg ydes som tilskud, lån eller garanti, f.eks. garanti for lån eller for lejetab".

Bestemmelsen i lov om boligbyggeri § 74 må antages at give en kommunalbestyrelse adgang til på grundlag af et konkret skøn at yde driftsstøtte til en ungdomsboliginstitution, når kommunalbestyrelsen skønner, at dette er påkrævet for institutionens videreførelse.

Det må således efter Indenrigsministeriets opfattelse antages, at en kommunalbestyrelse i medfør af bestemmelsen i § 74 kan beslutte at yde økonomisk støtte til afholdelse af en ungdomsboliginstitutions udgifter til juridisk bistand, når den juridiske bistand indgår som led i bestræbelser på at sikre institutionens videreførelse.

Bestemmelsen giver imidlertid ikke en kommunalbestyrelse adgang til at yde støtte til en ungdomsboliginstitution, når en sådan støtte ikke vil kunne bidrage til at sikre en videreførelse af institutionen, f.eks. fordi institutionens konkurs er uundgåelig.

I den foreliggende sag kunne Struer Kommunes økonomiudvalg efter § 74 i lov om boligbyggeri lovligt have besluttet at give tilsagn om tilskud, lån eller garanti til ungdomskollegiet med henblik på afholdelse af udgifter til juridisk bistand som led i bestræbelserne på at sikre institutionens videreførelse.

Det fremgår af sagens oplysninger, at økonomiudvalget ved sine dispositioner over for advokatfirmaet har søgt at sikre kollegieinstitutionens fortsatte drift i overensstemmelse med Bygge-

og Boligstyrelsens tilkendegivelser, men at økonomiudvalget ikke har truffet nogen beslutning i medfør af § 74 i lov om boligbyggeri.

Indenrigsministeriet må imidlertid på grundlag af de i sagen foreliggende oplysninger lægge til grund, at økonomiudvalget har betalt advokatfirmaets salær for varetagelsen af retssagerne ud fra en antagelse af, at kommunen privatretligt havde forpligtet sig hertil.

Spørgsmålet om, hvorvidt kommunen lovligt har kunnet forpligte sig til at betale advokatsalæret, beror på, om det kan antages, at § 74 i lov om boligbyggeri udtømmende regulerer, under hvilke former en kommune kan yde støtte til en ungdomsboliginstitution med henblik på at sikre institutionens fortsatte drift.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan det ikke antages, at bestemmelsen i § 74 i lov om boligbyggeri indeholder en sådan udtømmende regulering. Ministeriet har herved lagt vægt på den interesse, som en kommune kan have i at sikre en ungdomsboliginstitutions drift, og som har fundet udtryk i bl.a. bestemmelsen i § 74 i lov om boligbyggeri og forarbejderne til bestemmelsen.

På denne baggrund, og under hensyn til Bygge- og Boligstyrelsens tilkendegivelser vedrørende kommunens pligt til at søge ungdomskollegiets videre drift sikret, kan det efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke antages, at kommunen har været afskåret fra at yde anden for støtte end den, der er angivet i § 74 i lov om boligbyggeri, når en sådan støtte har til formål at sikre den fortsatte drift af institutionen.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan det derfor ikke anses for ulovligt, hvis kommunen gennem de dispositioner, der er truffet over for advokatfirmaet vedrørende varetagelsen af ungdomskollegiets retssager, har forpligtet sig over for advokatfirmaet til at betale advokatsalæret. En forpligtelse hertil vil endvidere ikke blive påvirket af institutionens senere konkurs.

Det falder uden for de kommunale tilsynsmyndigheders beføjelser at tage stilling til, hvorvidt kommunen i den foreliggende sag privatretligt har forpligtet sig til at betale det omhandlende advokatsalær.

Det skal dog i denne forbindelse bemærkes, at det i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur er antaget, at kommuner efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse har en helt generel pligt til at handle økonomisk forsvarligt i alle dispositioner. Der kan herved henvises til bl.a. betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret, side 65 f., Mogens Heide-Jørgensen, Den Kommunale Interesse, 1993, s. 344ff og 371ff, og Erik Harder, Dansk Kommunalforvaltning III, Kommunalt selvstyre og statsligt tilsyn, 1994, side 182 ff.

Den omtalte forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt indeholder ikke en særlig præcis afgrænsning af kommuners kompetence og giver derfor ikke et klart grundlag for at udtale, i hvilken udstrækning en kommune lovligt kan afholde udgifter ud fra en antagelse om at være retligt forpligtet hertil. Forpligtelsen til at handle økonomisk forsvarligt kan dog medvirke til en afgrænsning af, hvilke kommunale hensyn der i en samlet afvejning af interesser kan begrunde, at en kommune lovligt afholder en sådan udgift.

Fastlæggelsen af, hvad der er økonomisk forsvarligt, må bero på den konkrete situation, og der må som udgangspunkt gives kommunalbestyrelsen et bredt spillerum med hensyn til anvendelsen af kommunale midler. Hensynet til at begrænse kommunens udgifter kan begrunde, at en kommune træffer dispositioner med henblik på at sikre, at kommunen ikke påføres yderligere udgifter i form af f.eks. betaling af erstatning, advokatomkostninger eller lignende.

Det er på denne baggrund Indenrigsministeriets opfattelse, at Struer Kommunes økonomiudvalg henset til kommunens dispositioner over for advokatfirmaet lovligt har kunnet træffe beslutningen om betaling af advokatsalæret med det formål at sikre, at kommunen ikke påførtes yderligere udgifter, og dermed varetage hensynet til en økonomisk forsvarlig forvaltning. Dette gælder, selvom økonomiudvalget forventede, at kollegiets konkurs var nært forestående.

Indenrigsministeriet foretager herefter ikke videre i sagen.

Kopi af dette brev er samtidig sendt til Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt, Struer Byråd og Bygge- og Boligstyrelsen.

Med venlig hilsen

Per Hansen

- 2) Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt (not.)
- 3) Struer Byråd (not.)
- 4) Bygge- og Boligstyrelsen (not.)
- 5) HUSK